ének

Az emberi gégéből eredő zenei hang [1], illetve dallam [2].

Az énekhang [3] képzése úgy történik, hogy a tüdőből kiáramló levegő rezgés [4]be hozza a hangszálakat.
Ezek feszültségi fokától függ a hang magassága: a laza hangszál mélyebb, a feszes magasabb hangokat eredményez.
A hangok árnyalásáról, halkításáról és erősítéséről a szájüreg, az orr, a torok és a mellkas gondoskodik. Mindezek az éneklés technikájával valósíthatók meg.

Hosszú tanulás és gyakorlás kell ahhoz, hogy az énekes uralkodni tudjon a hangján. ►hangképzés [5]

Az énekmûvészet feltétele a hangképző apparátus feletti uralom, a tiszta intonálás [6], a pontos artikuláció [7], illetve a szöveg [8] megfelelő előadása, valamint az énekesnek az a kisugárzása, varázsa, amivel magával ragadja a közönséget.

madárének: ►bioakusztika [9]
►dadogás [10]

Az éneklés testre és lélekre gyakorolt pozitív hatását számos tudományos tanulmány bebizonyította már. Felpezsdíti a légzést, így a test és az agy oxigénellátása javul.

A dalolás erősíti az immunrendszert és a tesztoszteronszint csökkentésével mérsékli az agressziót is - mondta el Tonius Timmermann, az Augsburgi Egyetem munkatársa. Ráadásul az énekléssel növekszik az endorfintermelés is: ez a boldogsághormon fájdalomcsillapító és hangulatjavító hatással rendelkezik. A jobb vérellátás mozgékonyabb végtagokat, kevesebb gyomorsavat, stabilabb vérkeringést jelent. A wernecki dalkör nemcsak a pácienseknek szól, hanem "kívülről" is várnak csatlakozókat. Ez talán a pszichiátria iránti ellenérzések leépítésben is segíthet - véli Strobel. Az Éneklő Kórházak hálózata szociális otthonokra, fogyatékosokkal foglalkozó intézményekre és óvodákra is kiterjeszti munkáját.
MTI

Tamás megjegyzései: Ének]] A zene megnyilatkozásának az a módja, közege, mely az emberi hangot használja, ellenkezőleg a különféle mesterséges hangszerekkel, melyek többé-kevésbbé csak emberi hangnak utánzói. Az ének az emberi szóbeszéd mélyebb érzés és szenvedélyesség fokára emelt kifejezésének is nevezhető. Azért minél kevesebb érzés és szenvedélyességgel párosul az ének: annál közelebb esik a szóbeszédhez, mint a parlando, recitativo, szóval, az elbeszélő ének-tételek. Ellenben minél jobban emancipálja magát a szóbeszéd kevés számu skálaközei majdnem egyenlő magasságu v. mélységü hanghordozása s ritmikátlan lejtése alul: annál inkább megközelíti a mûvészeti szinvonalat s annál kifejezőbbé, jellemzőbbé s hatásosabbá válik. Az É. a régi görögök deklamatórius énekmodorától eltérőleg, igy emelkedett fokonkint eszményibb szinvonalra a keresztény egyházi zenében, mig végre a drámai zene, az opera kifejlődésének korszakában a mûéneklés, a virtuózitás legmagasabb fokát érte el. É. egyházi, l. Egyházi ének.

Forrás webcím: https://www.zenci.hu/szocikk/enek

Hivatkozások:
[1] https://www.zenci.hu/szocikk/hang
[2] https://www.zenci.hu/szocikk/dallam
[3] https://www.zenci.hu/szocikk/enekhang
[4] https://www.zenci.hu/szocikk/rezges
[5] https://www.zenci.hu/szocikk/hangkepzes

[6] https://www.zenci.hu/szocikk/intonalas
[7] https://www.zenci.hu/szocikk/artikulacio
[8] https://www.zenci.hu/szocikk/szoveg
[9] https://www.zenci.hu/szocikk/bioakusztika
[10] https://www.zenci.hu/szocikk/dadogas